

Den gældende lov om Den Sociale Pensionsfond er senest bekendtgjort i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 905 af 15. december 1986.

Efter loven anvendes renterne af fondens obligationsbeholdning til ydelse af pensionsforbedringer til personer, der har ret til social pension og til delpension. Anvendelsen sker efter særlig lovgivning. Renter, der ikke anvendes, lægges til fondens formue.

Størrelsen af obligationsbeholdningen er ved udgangen af 1986 på 95 milliarder kr. Renterne var i 1986 på ca. 9 milliarder kr.

Formuen er indbetalt gennem et særligt folkepensionsbidrag på 2 pct. for alle skattepligtige under 67 år i årene fra 1971 til 1982, hvor indbetalingerne blev standset. Hertil kommer renterne.

I de første år efter fondens oprettelse (ved lov nr. 270 af 4. juni 1970) blev der ikke gennem fonden gennemført pensionsforbedringer, fordi der først skulle opsamles en kapital.

I 1978 blev der gennemført 4 love, der dengang kostede 940 millioner kr. om året.

Det var

- 1) indførelse af boligydelse for pensionister,
- 2) indregning af 1/3 af pensionstillægget i grundbeløb,
- 3) forhøjelse af ægteparpensionen og
- 4) generel forhøjelse af pensionstillægget.

I 1981 gennemførtes regler om *varmehjælp* til pensionister. Det koster 492 millioner kr. om året.

Fra 1984 er der til gennemførelse af *førtidspensionsreformen* anvendt knap 500 millioner kr. om året.

Til *delpension* fra 1987 anslås udgifterne til 312 mill. kr. i 1987, 389 mill. i 1988 og henholdsvis 647, 781 og 948 mill. kr. i 1989, 1990 og 1991 (1988-prisniveau).

De årlige udgifter til pensionsforbedringerne er således – alene på det prisniveau, de er beregnet i – op mod 2,5 milliarder kr. om året.

Indbetalingerne hørte op i 1982. Indtil dette tidspunkt betalte fonden fuldt ud for de pensionsforbedringer, der blev gennemført.

Efter indbetalingernes ophør har statskassen overtaget udbetalingerne, således at fonden kun skal betale en andel svarende til 1,5 pct. af den bogførte formue.

Dette beløb var i 1986 på ca. 900 mill. kr.

Resten af renten – bortset fra realrenteafgift – lægges til fondens formue, så den også fremover – trods inflationen – kan bevare sin værdi.

Der er således disponeret *fuldt ud* over fondens årlige afkast.